

Güştaya Mektuplar

– AZİZ REMZİ · 11 Haziran 2020

10.06.20

Karantina Günleri

Sevgili Güşta,

Topyekün Dünya'nın içinden geçtiği bir iğne deliği günleri ıkıla sıkıla yaşıyoruz.Zaten Hakka ve halka mesafeli yaşarken birde yasal olan "sosyal mesafe" girdi aramıza."Üç M" li yani Maskeli,mesafeli ve meşakkatli günler içinde debelenip duruyoruz.Rabbim gönül güzelliği ile diğer " Üç M" yi yani Merhameti,Metaneti ve Marifeti bilenlerden eylesin.Sevgili Güşta,bu sana ilk mektubum.Her ilkin heyecanı ve hataları çok olur.Ne olur sürç'i kelam edersem affola.

Ey firdevs cenneti kokulu dost !İnşallah sana halisane bir güneşin eli değer.Söylediğin o son söz; dağa taşa çarptı da geri geldi. İçim kanamakta, bir türlü kabuk bağlamıyor gönül yaram. Söylenen güzel sözü yaşamadığım ve yaşatmadığın günlerime ölüm yağmıyor bilesin.

Ben seni hüznümün büyüklüğü kadar taze bir âşk ile seviyorum ey dost! Yürüdüğüm yoll ilerlediğim kadarıyla benimmiş. Aklıma güvenip çıktığım yollar karanlığa gebeydi hep. Göz görmez akıl görürmüş...Evet! ama gönülden görenler, gözünden hevâ perdesini kaldıranlarmış.

Kapına geldik ey yâr, kalbimizle çalıyoruz kapını "Buyurun" var olsun. Yürekli olmak, sevgiyi hak edene vermekmiş. Edebim sığ iken deryaya hakim olmak istedim. Esen en hafif rüzgârda coşmak değildi derdim. Derdim; Sırrını bildiğim derinliklerin heybetinde kaybolmaktı.

Zamanı geçmemiş itiraf, sevgiyi taze tutmanın yoluymuş geç öğrendim. O yüzden sana varanların yolunda, hakikati yaşamak dirilmekmiş bilirim. Yolunu şaşırılmışların derdi, attıkları ilk adımı bilmemekmiş, adımımı adına göre attır ey yâr...

Hayatta her şey olabilirmişim, lakin, seni seven bir insan olmayı isterim. Çünkü, hepimiz; hem sevecek hem de ölecek yaştayız. Sevdiğim, korkmaklık; paye midir, yoksa çare mi? Çaremiz payemize düçar oldu bilesin. Bakmanın görmek olmadığını anladığım an gözlerim yaşını unuttu.

Dilim, seni anlatmaya muktedir değil, gönlüm ise zora gelmiyor. Beni sana getiren yolun tozuna bulanmaktır dileğim. Hayran olmak ile hayvan olmak arasında bir harf var. O harfı arıyorum yıllardır. "Bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olmak" bu olsa gerek.

Ey âşık, günün ışığını güneş, gecenin ışığını ay mı serer kainata ? Sevmenin yanmak olduğunu anlatanların yaşadıklarını okumaktansa, yanacağın sevdayı aramak daha kârlıdır. Arımı kâr eyle, ey yar !

Hakimiyetimizin sınırları, acizyetimizi bilmemiz ile daha da genişler. Hayat, olmasını istediklerini zorlamak değil, zorlandığında olana sarılmaktır. Sarıl öyleyse sınırsız sevdiklerine, sevdiklerin sana sarılmasa da. Darılma kimselere,onlar sana darılsa da...Sarılanlarla sarılmayanların, darılanlarla darılmayanların oynadığı oyundur hayat.

Hayatımız bir damla su ile bir avuç toprağın haşır neşir olması değil midir? Öyleyse nedir bu ihtiras ve olmayanı oldurma sevdası? Unutmayalım ! Bizi bize anlatanlarla,bizi bizden çalanların savaşında; kendini bilenler kazanacaktır.

Öyleyse Şems Hazretlerinin buyurduğu gibi; "Olduğu kadar,olmadığı kader" demek hayatı bilmektir. Bilmek, bilmemek ile birlikte olmamaktır.

Sevgilerimle Güşta